

Vaimoni suvussa on paljon taiteilijoita: kirjailijoita, näyttelijöitä, säveltäjiä, tanssijoita, laulajia ym. Koko hänen perheensä on erittäin musikaalinen — paitsi hän itse. Hänen isänsä on oopperalaulaja, ja hänen veljensä ja sisarensa soittavat kaikki jotakin instrumenttia ja laulavat hyvin. Myös vaimoni äiti harrastaa musiikkia, vaikka hän ei itse soitakaan mitään instrumenttia. Hän kuuntelee mielellään klassista musiikkia ja käy konserteissa.

Kun vaimoni oli pieni ja kävi koulua, koko perhe yritti opettaa häntä soittamaan pianoa — mutta turhaan. Hän ei oppinut. Varsinkin hänen isänsä on ollut hyvin vaikea ymmärtää, että hänen oma tyttärensä on niin täysin epämusikaalinen. Vaimolleni tämä asia oli tietysti iso ongelma, kun hän oli lapsi. Hän oli hyvin onneton siitä, että hän oli erilainen kuin perheen muut lapset.

Kaikkien ei tietenkään tarvitse olla musikaalisia. Minäkään en ole erityisen musikaalinen, mutta kuuntelen kuitenkin mielelläni musiikkia. Kuuntelen tietysti sellaista musiikkia, josta pidän, lähinnä kevyttä musiikkia. Pidän kaikkein eniten omista vanhoista suomalaisista säveltäjistämme, kuten esimerkiksi Oskar Merikannosta ja Leevi Madetojasta. Monet näiden säveltäjien laulut ovat niin tuttuja kaikille suomalaisille, että monet luulevat niitä kansanlauluiksi. Kaikki suomalaiset lapset oppivat tuntemaan Merikannon ja Madetojan lauluja jo peruskoulussa.

Meillä on tietenkin kotona levysoitin, mutta levysoittimemme ei ole erityisen hieno eikä kallis. Saimme sen aikoinaan lahjaksi eräältä vanhalta ystävältämme, kun hän osti itselleen uudet ja hienot stereolaitteet.

-
- Mitä sinä etsit?
 - Avaimiani. En ymmärrä, mihin olen voinut panna ne. En löydä niitä mistään.
 - Ehkä ne ovat omassa taskussasi.
 - Eivät ole. Olen etsinyt tarkkaan kaikki mahdolliset paikat mutta turhaan. Tämä on hyvin merkillistä. Mutta mitä sinulla on kädessäsi?
 - Minullako? Avaimia. Mutta nämä ovat minun omat avaimeni.
 - Ne ovat ihan samannäköisiä kuin minun avaimeni.
 - Ai anteeksi. Nämä eivät olekaan minun avaimeni. Nämä ovat kai sitten sinun. Olen vahingossa ottanut sinun avaimesi. Mutta missä minun avaimeni sitten ovat?
 - En tiedä. Ehkäpä ne ovat sinun omassa taskussasi.

Selitykset:

taiteilijoita Part. pl., taiteilija Nom. sg. – umělec
kirjailijoita Part. pl., kirjailija Nom. sg. – spisovatel
näyttelijöitä Part. pl., näyttelijä Nom. sg. – herec
säveltäjiä Part. pl., säveltäjä Nom. sg. – skladatel
tanssijoita Part. pl., tanssija Nom. sg. – tanečník
laulajia Part. pl., laulaja Nom. sg. – zpěvák
ym. = ynnä muuta – apod., a podobně
erittäin – obzváště
paitsi – kromě
suffix -kaan / -kään – ani
soitta-ma-an – 3. inf. v illativu (1. inf. soittaa)
turhaan – zbytečně
ei oppinut – nenaučila se (prostý čas minulý)
prefix epä- vyjadřuje zápor
onneton – nešťastná
kaikkien Gen. pl., kaikki Nom. sg.
tietenkin – samozřejmě, tietenkään – samozřejmě ne
kaikkein eniten – ze všeho nejvíce
omista vanhoista suomalaisista säveltäjistä Elat. pl., oma vanha suomalainen säveltäjä Nom. sg.
tuttuja Part. pl., tuttu Nom. sg. – známý
kaikille suomalaisille All. pl., kaikki suomalaiset Nom. pl.
kansanlauluiksi Translativ pl., kansanlaulu Nom. sg. – lidová píseň
levysoitin – gramofon
eikä – ani
aikoinaan – kdysi
lahjaksi Translativ sg., lahja Nom. sg. - dárek
eräs – jeden, jistý
laite – zařízení
avaimia Part. pl., avain Nom. sg.
olen voinut – předpřítomný čas, inf. voida
olen etsinyt - předpřítomný čas, inf. etsiä – hledat
tarkkaan – důkladně
merkillinen – zvláštní
ihan – úplně (srov. ihana – skvělý)
samannäköisiä Part. pl., samannäköinen Nom. sg. – podobný
vahingossa – omylem
olen ottanut – předpřítomný čas, inf. ottaa

Harjoitukset:

A)

Vytvořte od následujících slov tvary nominativu pl., genitivu sg., partitivu sg. a sg. lokálních pádů spolu s posesivními sufixy -ni, -si, -nsA/-Vn:

kuva, asunto, lehti, opas, osoite, hevonen, lapsi, veli, täti, kirkko, nimi, kysymys, vapaus, sisar, vuosi, kirje, kirja

B)

Doplňte dle vzoru: Minulla on pieni kissa. MINUN PIENI KISSANI on kaunis.

Minulla on iso koira. nimi on Ressu.

Minulla on vanha laukku. Olen kyllästynyt (kyllästyä – být znechucen + illativ).

Tuo hyvä kynä on sinun. Saanko kirjoittaa?

Sinulla on uusi opettaja. Pidätkö?

Tuo poika on Pekka, mutta kuka on se tyttö, joka istuu edessä.....?

Pekalla on vanha auto. Hän haluaa myydä.....?

Meillä on kolme lasta.ovat vielä pieniä.

Meillä on kolme lasta. Ostammehevosen.

Te teette vaikean kysymyksen. ovat aina vaikeita.

Teidän sisarenne on sairas. Te puhutte usein

Virtasilla on kaksi koira. Liisa käy joskuskanssa ulkona.

Virtasilla on paljon vanhoja valokuvia. He ktsselevat joskus.....

C)

Doplňte slovo itse s případným posesivním sufixem (posesivní sufix chybí, pakliže je itse v Nom.):

Onko tämä kuva sinusta.....?

Ostakaa (imp. 2. os. pl.) nämä kukat!

Me pidämme

Liisa puhuu aina

Minä rakastan

Kaikki rakastavat

Haluatko sen kirjeen kirjoittaa sinä

